

૫૧૪

ક્રિ.કે.નં.૩૬૯૭૧ / ૧૭

-: આંક-૧ નીચે હુકમ :-

એપીયરંસ : ફરીયાદપક્ષે	: વિ.પ્રોસી.શ્રી જે.સી.યાજ્ઞિક
આરોપી નં.૧ થી ૩ પક્ષે	: વિ.વ.શ્રી એસ.જી.ચૌહાણ
આરોપી નં.૫ પક્ષે	: વિ.વકીલશ્રી દીપન કે.દવે

(૧) આરોપીપક્ષ સામે ઈન્કમટેક્સ એક્ટની ક.૨૭૬ની સાથે વાંચતા ક.૨૭૮ ની મુજબના ગુનાનો આરોપ છે. સદર કામે પ્રિ-ચાર્જ પુરાવો નોંધવામાં આવેલ અને ફરીયાદપક્ષની વિનંતીથી પ્રિ-ચાર્જ પુરાવો પુર્ણ જાહેર કરતા સદર કામ ચાર્જ ફ્રેમની દલીલો માટે રાખવામાં આવેલ હતું.

રેકર્ડ જોતા ક્રિ.પ્રો.કોડની ક.૨૪૪ મુજબ પ્રિ-ચાર્જ પુરાવામાં ફરીયાદપક્ષે આંક-૪૪ થી દિનેશકુમાર કરશનભાઈ પરમારને તપાસેલ છે જ્યારે આંક-૨૯ થી ૪૨, ૪૫ સુધીના દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ કરેલા છે. જે ધ્યાને લેવામાં આવેલ છે. ફરીયાદપક્ષે આંક-૪૭ થી પ્રિ-ચાર્જ એવીડંસની કલોઝીંગ પુરશીશ રજુ કરેલ છે. આ સિવાય દલીલોમાં ફરીયાદપક્ષે મધુમિલન સિન્ટેક્સ લી.વિ.યુનીયન ઓફ ઈન્ડિયા એ.આઈ.આર.૨૦૦૭ એસ.સી.૧૪૮૧ ના ચુકાદા પર આધાર રાખેલ છે.

આરોપીપક્ષે દલીલોમાં ક.૨૪૫(૨) માં ચાર્જ ફ્રેમના પહેલાના કોઈપણ તબક્કે ડીસ્ટ્રીબ્યુશન થઈ શકે તે દર્શાવવા મહેન્દ્ર કુમાર મિશ્રા વિ.ચંદ્ર પ્રસાદ મિશ્રા, તા.૨૦.૦૨.૦૧, ૨૦૦૧ ક્રિ.લો.જ.૩૪૫૫ ના ચુકાદા પર આધાર રાખેલ છે. આ સિવાય પણ ઈન્કમટેક્સ એક્ટની ક.૨(૩૫) મુજબ પ્રિન્સી.ઓફીસરની ઓળખ કરવી જોઈએ તે બાબતે નામ.બોમ્બે હાઈકોર્ટ દ્વારા ક્રિ.રીટ પી.નં.૩૯૬૨/૨૨, તા. ૨૦.૧૨.૨૩ ના રોજના અનીશ મોદી વિ.યુનીયન ઓફ ઈન્ડિયાના ચુકાદા પર આધાર રાખેલ છે. આરોપી નં. ૫ પક્ષે એ.હરીશ ભટ્ટ સ.ઓ.લેટ એ.ચંદ્ર ભટ્ટ વિ.આસી.કમીશનર ઓફ ઈન્કમટેક્સ, બેંગાલુરુ, તા.૧૭.૧૦.૧૯ (૨૦૧૯ લોસ્યુટ(કર)૩૧૪૬ નો ચુકાદો રજુ કરી ક.૨(૩૫) મુજબ પ્રિન્સી.ઓફીસરની ઓળખ કરી ફરીયાદ દાખલ કરી શકાય તેવી દલીલો કરેલી છે.

પક્ષકારો તરફે રજુ ચુકાદા-દલીલો ધ્યાને લેવામાં આવેલ છે.

(૨) ફરીયાદપક્ષે દલીલો કરેલી છે કે, હાલના તબક્કે ચાર્જ ફ્રેમ કરવા લાયક પુરાવો રેકર્ડ પર હોય જેથી ચાર્જ ફ્રેમ કરવા અરજ કરેલી છે.

(૩) આરોપીપક્ષના વિ.વકીલશ્રીનાએ દલીલો કરેલ છે કે, ફરીયાદપક્ષના પુરાવા પરથી આરોપીપક્ષ સામે પ્રથમદર્શનીય કેસ જણાઈ આવતો નથી. જેથી આરોપીઓને ડીસ્ટ્રીબ્યુશન કરવા દલીલો કરેલી છે. વધુમાં દલીલો કરેલ છે કે, રજુ દસ્તાવેજો ઝેરોક્ષ નકલો છે અને તપાસેલ સાહેદને ફરીયાદ હકીકતો વિશે અંગત જ્ઞાન નથી અને પ્રોસીક્યુશન પહેલા જ આક્ષેપીત બાકી રકમ વ્યાજ સાથે ભરપાઈ થઈ થયેલી હતી છતાં તે હકીકત ધ્યાને લીધા સિવાય ફરીયાદ દાખલ કરી દીધેલ છે અને હાલમાં

આરોપીપક્ષે વ્યાજ સહિત નાંખા ભરપાઈ કરી દીધેલ હોય જેથી કોઈ ગુનો બનતો નથી જેથી આરોપીપક્ષને છોડી મુકવા અરજ કરેલ છે. વધુમાં રજુઆત કરેલ છે કે, ફરીયાદપક્ષે દરેક આરોપીને વ્યક્તિગત નોટીસ આપેલ નથી કે કંપનીના પ્રિન્સી.ઓફીસરને નોટીસ આપવી જોઈતી હતી જે આપેલ નથી અને ટી.ડી.એસ.કોની સહીથી ભરાયેલ તે હકીકત પણ ફરીયાદપક્ષે જણાવેલ ન હોય જેથી પ્રિન્સી.ઓફીસરની ઓળખ વિના હાલના આરોપીઓને ડીસ્ચાર્જ કરી છોડી મુકવા અરજ કરેલ છે. વધુમાં રજુઆત કરેલ છે કે, હાલના આરોપીઓ પ્રિન્સી.ઓફીસર તરીકેની કોઈ કામગીરી કરતા ન હતા. વધુમાં જણાવેલ છે કે, જો ફરીયાદપક્ષે દરેકને વ્યક્તિગત નોટીસ બજાવેલ હોત તો આરોપીપક્ષ દ્વારા પ્રિન્સી.ઓફીસર સામે જ ફરીયાદ કરવા રજુઆત કરી હોત જે નોટીસના અભાવે કરી શકેલ નથી.

- (જ) હાલના કેસમાં આક્ષેપિત ગુનો વોરંટ ટ્રાયલથી ચાલવાપાત્ર છે જેથી ક્રિ.પ્રો. કોડની કલમ-૨૪૫ ના પ્રબંધો ધ્યાને લેતા તે નીચે મુજબ છે.

Sec.245 :- When accused shall be discharged.

(1) If, upon taking all the evidence referred to in section 244, the Magistrate considers, for **reasons to be recorded, that no case against the accused has been made out which, if unrebutted, would warrant his conviction, the Magistrate shall discharge him.**

(2) Nothing in this section shall be deemed to prevent a Magistrate from discharging the accused at any previous stage of the case if, for reasons to be recorded by such Magistrate, he considers the charge to be groundless.

આરોપીપક્ષે રજુ કરેલ મહેન્દ્ર કુમાર મિશ્રા વિ.ચંદ્ર પ્રસાદ મિશ્રા, તા.૨૦.૦૨.૦૧, ૨૦૦૧ ક્રિ.લો.જ.૩૪૫૫ ના ચુકાદો ધ્યાને લેતા ક.૨૪૫(૨) મુજબ ચાર્જશ્રેમ પહેલા કોઈપણ તબક્કે ડીસ્ચાર્જ થઈ શકે તેવો સિદ્ધાંત પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવેલ છે.

- (પ) ફરીયાદપક્ષે **આંક-૪૪** થી રજુ કરેલ ડીફોલ્ટશીટ મુજબ **આકારણી વર્ષ ૨૦૧૩-૧૪** ના ડીફોલ્ટની રકમ જુદા જુદા સમયગાળામાં આશરે ૧૨ માસની અંદર ઈન્કમટેક્સ ડીપાર્ટમેન્ટમાં જમા કરવવામાં આવેલી હતી જ્યારે હાલની ફરીયાદ તા.૧૯.૦૫.૧૭ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવેલી છે.

ફરીયાદપક્ષે **આંક-૩૯** થી ફરીયાદી દિનેશકુમાર કરશનભાઈ પરમારને તપાસવામાં આવેલ છે જેમની જુબાનીમાં **આંક-૨૯** થી ૪૨, ૪૫ ના દસ્તાવેજી પુરાવા રેકર્ડ પર આવેલ છે. ઈન્કમટેક્સના કાયદાની કલમ-૧૩૬ મુજબ ઈન્કમટેક્સ ઓફીસર સમક્ષ થયેલ પ્રોસીડીંગ્સને જ્યુડીશીયલ પ્રોસીડીંગ્સ ગણી શકાય અને કલમ-૨૭૯(બી) મુજબ ઈન્કમટેક્સ વિભાગના રેકર્ડની એન્ટ્રી/દસ્તાવેજ પુરાવામાં ગ્રાહ્ય ગણાય છે. સદર સાહેદે ફરીયાદ/દસ્તાવેજી પુરાવાની હકીકતોને સમર્થન આપેલ છે. પરંતુ આરોપીપક્ષની ઉલટતપાસમાં આ ફરીયાદીએ નીચે મુજબની મહત્વની હકીકત જણાવેલી છે.

"તે વાત ખરી છે કે, ફરીયાદમાં જણાવેલ ટી.ડી.એસ.ની રકમ ફરીયાદ દાખલ થયા પહેલા આરોપીઓએ વ્યાજ સાથે ભરી દીધેલ છે. તે વાત ખરી છે કે, આંક-૩૦ ની હોકોજ નોટીસ ફક્ત અરિહંત ઈન્સ્ટીટ્યુટની મોકલાવેલ પરં

તે આરોપી નં.૨ થી ૫ ડાયરેક્ટરોને વ્યક્તિગત મોકલાવેલ ન હતી. તે વાત ખરી છે કે, ફરીયાદ દાખલ કરતા પહેલા ઈન્કમટેક્સ એક્ટની ક.૨(૩૫) મુજબ પ્રિન્સી.ઓફીસર કોણ છે તેવી કોઈ નોટીસ આપેલી ન હતી. તે વાત ખરી છે કે, આ બાબતની ચકાસણી કર્યા વિના હાલની ફરીયાદ દાખલ કરેલી છે. તે વાત ખરી નથી કે, તમામ આરોપીઓ સામે ફરીયાદ દાખલ કરવાનો કોઈ હુકમ થયેલ નથી. તે વાત ખરી છે કે, સેક્શનના હુકમમાં કયા કારણસર તે આપવામાં આવેલી તેના કારણો જણાવેલ નથી. તે વાત ખરી છે કે, આ સેક્શનનો હુકમ ફક્ત કંપની સામે કરેલ છે પણ કોઈ ડાયરેક્ટર સામે કરેલ નથી. તે વાત ખરી નથી કે, ફરીયાદ દાખલ કરતા પહેલા આર.ઓ.સી.ના રેકર્ડમાં હાલની કંપનીના કોણ ડીરેક્ટર છે તેની તપાસ કરેલી નહી. તે વાત ખરી છે કે, આરોપી નં.૨ થી ૫ નાઓ ડીરેક્ટર હોવા બાબતના આર.ઓ.સી.ના રેકર્ડ મુજબના પુરાવા ફરીયાદ સાથે રજુ કરેલ નથી. આજરોજ હું આર.ઓ.સી.ના આ પુરાવા રજુ કરી શકુ તેમ નથી.

તે વાત ખરી છે કે, ટી.ડી.એસ.ભરવામાં થયેલ ડીફોલ્ટના બદલે પ્રિન્સી. એમાઉન્ટ ઉપર માસિક દોઢ % વ્યાજની રકમ વિલંબના સમયગાળા મુજબ લેવામાં આવે છે. તે વાત ખરી છે કે, કરદાતાએ વધુ ટેક્સ ભરેલ હોય ત્યારે રીફંડ આપવાના કિસ્સામાં વ્યાજની રકમનો દર ૧ % હોય છે જ્યારે ટી.ડી.એસ.ભરવામાં થયેલ વિલંબ પર લાગતા વ્યાજની રકમનો દર ૧.૫ % હોય છે. તે વાત ખરી છે કે, હાલની ફરીયાદના કિસ્સામાં ઈન્કમટેક્સ વિભાગને કોઈ નાંણાકીય નુકશાન થયેલ નથી. તે વાત ખરી છે કે, હાલના કિસ્સામાં ટી.ડી.એસ.ડીફોલ્ટ નાંણાકીય વર્ષ ૧૨-૧૩ ના સમયગાળાનો છે. તે વાત ખરી છે કે, સેક્શન હુકમ તા.૩૦.૦૩.૧૭ ના રોજ મળેલી છે. તે વાત ખરી છે કે, ફરીયાદ ૪ વર્ષ બાદ દાખલ થયેલ હોય તે વિલંબ બાબતે કોઈ કારણો આપેલ નથી. તે વાત ખરી નથી કે, આરોપી નં.૧ ના કોણ ડીરેક્ટર છે તેની માહિતી ન હોવા છતાં અને પ્રિન્સી.ઓફીસરની ચકાસણી કર્યા વિના શોકોઝ નોટીસમાં પ્રોસીક્યુશન કરવાના કોઈ કારણો ન આપેલ હોય છતાં અને ડીપાર્ટમેન્ટને કોઈ નાંણાકીય નુકશાન થયેલ ન હોવા છતાં મે ખોટી ફરીયાદ દાખલ કરેલી છે. તે વાત ખરી નથી કે હું ખોટી જુબાની આપુ છું. "

ઉપરોક્ત ઉલટતપાસ ધ્યાને લેવામાં આવે તો એ હકીકત સ્પષ્ટ છે કે, ક.૨(૩૫) મુજબ પ્રિન્સી.ઓફીસર કોણ હતા તેની કોઈ તપાસ વિના જ હાલની ફરીયાદ દાખલ કરી દેવામાં આવેલી હતી. એ હકીકત પણ સ્પષ્ટ છે કે, ફરીયાદીએ એ હકીકત પણ કબુલ રાખેલી છે કે, આરોપી નં.૨ થી ૫ નાઓ ડીફોલ્ટના સમયે કંપનીના વહીવટકર્તા હતા તેવા પુરાવા રજુ કરેલા નથી અને શો-કોઝ નોટીસ ફક્ત કંપનીને બજાવેલ છે.

(૬) ફરીયાદપક્ષે નીચે મુજબના ચુકાદા પર આધાર રાખેલ છે. જે મુજબ સમયમર્યાદામાં રકમ ભરવામાં ન આવે તો યોગ્ય પગલા લઈ શકાય છે.

2007 (0) AIJEL-SC 38878

(Madhumilan Syntex Limited Versus Union Of India)

We are unable to agree with the above view of the High Court. Once a statute requires to pay tax and stipulates period within which such payment is to be made, the payment must be made

within that period. If the payment is not made within that period, there is default and an appropriate action can be taken under the Act. Interpretation canvassed by the learned counsel would make the provision relating to prosecution nugatory.

(૭) આરોપીપક્ષની રજુઆત કે ફક્ત કંપનીને નોટીસ બજાવેલ છે તે હકીકત ફરીયાદપક્ષે કબુલ રાખેલી છે. હાલના કામે આરોપી કંપની દ્વારા હાલના કેસમાં ટી.ડી.એસ.ભરવામાં થયેલ ડીફોલ્ટના બદલે પ્રિન્સી.એમાઉન્ટ, વ્યાજ ફરીયાદ દાખલ થયા પહેલા જ ભરાઈ ગયેલ હોવાની હકીકત પણ ફરીયાદપક્ષે કબુલ રાખેલી છે જેથી ફરીયાદપક્ષે ફરીયાદ પહેલા જ વ્યાજ સ્વીકારી લીધેલ હોય જેથી થયેલ ડીફોલ્ટ પરત્વે તેઓને પ્રોસીક્યુશન કરવાનો કારણ રહે નહીં તેવું મારું માનવું છે. આ સિવાય પણ ફરીયાદપક્ષે આરોપી નં.૧ કંપનીના પ્રિન્સી.ઓફીસર તરીકે આરોપી નં.૨ થી પ ને જોડેલ છે પણ તેઓ કંપનીના રોજબરોજના વ્યવહારમાં મુખ્ય જવાબદાર હતા તે વિશે કોઈ હકીકત કે દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ કરેલા નથી. આ વિશે ફરીયાદપક્ષે દલીલોમાં કોઈ હકીકત જણાવેલ નથી.

(૭.૧)એ હકીકત પણ સ્પષ્ટ છે કે, ફરીયાદપક્ષે ઈન્કમેટેક્સ એક્ટની ક.૨(૩૫) મુજબ પ્રિન્સીપલ ઓફીસરની ચકાસણી કર્યા સિવાય હાલની ફરીયાદ દાખલ કરેલ છે. આ બાબતે આરોપીપક્ષે રજુ કરેલ નીચે મુજબનો ચુકાદો પ્રસ્તુત બને છે.

2023 (૦) ALJEL-MH 196902(Hon'ble BOMBAY HIGH COURT)

Anish Modi Versus Union Of India

11. The term 'person' is defined under Sec. 2(31) of the I.T. Act and includes a company. As per sub-sec. (35) of Sec. 2 of the I.T. Act, principal officer with reference to a local authority or a company or any other public body or any association of persons or any body of individuals, means (a) the secretary, treasurer, manager or agent of the authority, company, association or body, or (b) any person connected with the management or administration of the local authority, company, association or body upon whom the Assessing Officer has served a notice of his intention of treating him as the principal officer thereof.

*** **

14. In the present case, it is not the case of respondent No.1 that the notice as contemplated by Sec. 2(35) of the I.T. Act has been served upon the petitioner. Although, the petitioner is not classified under Sec. 2(35)(a) as an individual who can be treated as a principal officer without notice, but he falls under the category of persons specified under Sec. 2(35)(b), where he can be treated as a principal officer only upon service of notice to prosecute him under the purview of Ss. 276-B and 278-B of the I.T. Act. Though the Department claimed that it sent the notice to the assessee company and its directors, the fact remains that it was never delivered to the petitioner. Further, the record does not indicate that the

Department took any steps to ensure the delivery of the notice before initiating prosecution. Since the Department did not comply with the mandatory condition as enumerated in Sec. 2(35)(b), this Court finds it difficult to accept the contention of respondent No.1/Department that it followed all necessary procedures before initiating prosecution against the petitioner.

(૭.૨) પ્રિન્સી.ઓફીસરને નોટીસ આપવા બાબતે આરોપીપક્ષે રજુ કરેલ નીચે મુજબનો ચુકાદો પણ પ્રસ્તુત બને છે.

2019 (0) ALJEL-KA 1047342 (Hon'ble KARNATAKA HIGH COURT)

A.Harish Bhat Versus Assistant Commissioner Of Income-tax, Tds, Circle 1(1), Bengaluru

9. In the present case, the question inasmuch as neither service of notice nor hearing of the petitioner before treating the petitioner as a Principal Officer is involved. The fulcrum of dispute revolves around the aspect whether the petitioner is the person connected with the management or administration of the company. Such finding has to be supported by substantial material and has to be reflected in the notice issued under Section 2(35) of the Act to treat a person as a Principal Officer of the company which will have wider consequences. The said aspect is lacking in the present order impugned. Merely on surmises and conjectures, no person shall be treated as a Principal Officer

જેથી હાલના કેસમાં ઈન્કમેટેક્સ ડીપાર્ટમેન્ટ દ્વારા ક.ર(૩૫) મુજબ પ્રિન્સી.ઓફીસરની ઓળખ કરી ફરીયાદ દાખલ કરેલ ન હોય તથા ફરીયાદ પહેલા જ કંપની દ્વારા પ્રિન્સી.એમાઉન્ટ, વ્યાજ ભરપાઈ કરેલ હોય જેથી કોઝ ઓફ એક્શન " NON-EST " બનેલ હોય તથા દરેક આરોપીને અલગથી નોટીસ બજાવેલાની હકીકત રેકર્ડ પર આવેલ ન હોય જેથી સદર ચુકાદાઓ, રેકર્ડ પરની હકીકતો ધ્યાને લેતા નીચે મુજબનો ન્યાયિક હુકમ કરવામાં આવે છે.

:: હુકમ ::

આરોપીપક્ષને ક્રિ.પ્રો.કોડની ક.ર૪૫ ના પ્રબંધો અન્વયે સદર કામેથી ડીસ્ચાર્જ કરી નિર્દોષ ઠરાવી છોડી મુકવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

ફરીયાદપક્ષને ઈન્કમેટેક્સના કાયદાની ક.ર(૩૫) મુજબની પુર્તતા/પ્રક્રિયા કરી જવાબદાર સામે નિયમોનુસાર ફરીયાદ દાખલ કરવાને ઈન્કમેટેક્સ વિભાગને હાલના હુકમથી કોઈ બાધ આવશે નહીં.

ખર્ચ અંગે હુકમ નથી.

તારીખ : ૨૪/૦૪/૨૦૨૪

(સનત જયંતિલાલ પંચાલ)

એડી.ચીફ જ્યુડી. મેજીસ્ટ્રેટ, અમદાવાદ-શહેર,
(જી.જે.૦૦૮૬૪)